

Gaat het om de beloning?

door: M.G. de Koning

Mattheüs 25:14-30 en Lukas 19:11-27

Een vraag op een jeugdweekend

Op kamp kwam ik in contact met veel jeugd uit de evangelische hoek, en die zijn redelijk veel bezig met de beloning die je later zal krijgen. Met name wordt er dan genoemd dat je een aantal steden krijgt naar je daden. Ik heb er wel iets van begrepen, maar misschien kan het nog duidelijker worden uitgelegd.

Antwoord

De Heer Jezus spreekt in een gelijkenis in Lukas 19:11-27 over het krijgen van een aantal steden als beloning voor je daden. Alle slaven krijgen dezelfde som – 1 pond – toevertrouwd. Het verschil zit hem in de beloning. Dat betekent dat het onderscheid in resultaat het gevolg moet zijn van hun vlijt, inzet, motivatie e.d. en niet van hun capaciteiten. Wat jij voor de Heer mag doen, is niet afhankelijk van wat je kunt, maar van waartoe je bereid bent. Het gaat om gezindheid, niet om prestatie. Een gelijkenis die er veel op lijkt, vind je in Mattheüs 25:14-30. Daar worden talenten gegeven aan de slaven. Daarbij is er wel onderscheid in wat de slaven krijgen. De Heer legt daar de nadruk op de macht en de wijsheid van de Gever die onderscheid maakt in zijn gaven, in overeenstemming met de bekwaamheid van zijn slaaf. En daar zie je dat de beloning voor ieder gelijk is.

In Lukas gaat het om de verantwoordelijkheid van de slaven, in Mattheüs gaat het om de onbeperkte macht van de Meester. Het zou niet eerlijk zijn om gelovigen die door de Heer met bijzondere capaciteiten zijn gezegend OM DIE REDEN een grotere beloning te geven. Daarom is het zo wijs van de Heer, als het gaat

om de verantwoordelijkheid van zijn slaven, dus om jouw verantwoordelijkheid, de beloning te koppelen aan trouw. Wie trouw zijn dagelijks werk doet, of dat nu op school of thuis of op het werk is, zal naar de mate van trouw beloond worden. Het gaat daarbij om jouw instelling en hoe je voor de Heer wilt leven. Het gaat niet om het aantal mensen dat jij bij de Heer brengt, of het aantal gesprekken dat je over Hem voert, het gaat erom dat jij in je leven van elke dag aan de mensen die jou zien, laat zien wie Christus voor je is. Dat is bijvoorbeeld naar je ouders toe, naar je vrienden toe, in de buurt waar je woont, je collega's, je broeders en zusters. Zien zij Christus in jou? Als dat gevonden wordt, kun je rekenen op een beloning. Over hoeveel steden je dan gezag krijgt, weet ik niet. Ik weet wel dat de Heer een volmaakt rechtvaardig Beloner is. Wat in elk geval niet goed is, is het wegstoppen van je verantwoordelijkheid, zoals je dat in de gelijkenis ziet bij de man die zijn pond in een zweetdoek had weggeborgen. Die man kende zijn heer helemaal niet. Hij had er ook helemaal geen zin in zich uit te sloven. Een zweetdoek heb je nodig als je zweet van het harde werken. Daar had die man geen behoefte aan, want hij was lui en luie mensen zweten niet. Hij pakte zijn verantwoordelijkheid niet op. Waar het dus op aankomt, is dat je bereid bent je volledig in te zetten voor de Heer in dat wat Hij je elke dag te doen geeft. Dat zal Hij belonen. Niet dat het om de beloning gaat, want het gaat om Hem. We willen leven voor Hem omdat we Hem liefhebben. Maar de beloning is een soort aanmoedigingspremie. We kunnen hem krijgen uit handen van de Heer en dat is toch iets waar we ook naar mogen verlangen.

© Oude Sporen 2006